

„Iată-mă, trimite-mă”

***Versetul cheie: „Am auzit glasul Domnului,
zicând: Pe cine să trimit și cine va merge pentru
noi? Atunci am zis: Iată-mă, trimite-mă pe
mine.”
Isaia 6:8***

Pasaje biblice selectate: Isaia 6:1-8

Profetul Isaia a avut o viziune extraordinară și a primit o privire asupra scenei tronului ceresc. El l-a văzut pe Dumnezeu Atotputernic așezat în glorie, înconjurat de serafimi și alte ființe angelice care strigau neîncetat: „Sfânt, sfânt, sfânt este DOMNUL oștirilor; tot pământul este plin de slava Lui.” (Isaia 6:3). Acest lucru subliniază puritatea și separarea infinită a lui Dumnezeu. El este diferit de orice altul – separat, incomparabil și perfect din punct de vedere moral. Pământul, deși căzut, încă mărturisește transcendența Lui.

Continuând să descrie viziunea sa, Isaia a spus: „Stâlpii uşii s-au mişcat la glasul celui care striga, şi casa s-a umplut de fum. Atunci am zis: „Vai de mine! Sunt pierdut, căci sunt un om cu buze necurate şi locuiesc în mijlocul unui popor cu buze necurate, pentru că ochii mei au văzut pe Împăratul, DOMNUL oştirilor. Atunci unul dintre serafimi a zburat spre mine, având în mână un cărbune aprins, pe care îl luase cu cleştele de pe altar. El l-a pus pe gura mea şi a zis: „Iată, acesta a atins buzele tale; şi nelegiuirea ta este îndepărtată, şi păcatul tău este curăţit.” versetele 4-7

Versetul nostru cheie afirmă răspunsul pozitiv al lui Isaia la întrebarea lui Dumnezeu. Profetul a declarat de bunăvoie că va proclama un mesaj de judecată împotriva israeliţilor rebeli, care, ca popor al legământului, nu au reuşit să se supună în conduita lor Tatălui Ceresc. Aplicând acest principiu în viaţa noastră de astăzi, credincioşii devotaţi se vor oferi cu siguranţă să-şi folosească talentele pentru a împărtăşi vestea bună că un regat al dreptăţii va aduce în curând speranţă, bucurie şi pace tuturor.

Iată câteva dintre lecţiile generale pe care le putem desprinde din acest studiu. O atitudine reverenţioasă

față de Creator și planurile Sale ar trebui să fie întotdeauna manifestată . Credincioșii nu ar trebui să fie neglijenți în abordarea lor față de închinare. Promptitudinea în participarea la adunările spirituale, pregătirea inimii pentru a atinge starea meditativă adecvată, ascultarea atentă a slujbelor în loc să permită minții să rătăcească către alte subiecte și chiar cântarea imnurilor de laudă într-un mod sincer și plin de recunoștință, toate contribuie la tipul de decență care ar trebui să fie evident atunci când ne apropiem de Tatăl Ceresc.

Poate că, în loc să dăm un set de reguli de conduită în ceea ce privește venerarea lui Dumnezeu, să luăm în considerare următoarele: „Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate zidesc. ... Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți orice altceva, faceți totul pentru slava lui Dumnezeu. Nu dați ocazie de scandal nici iudeilor, nici neamurilor, nici Bisericii lui Dumnezeu. Așa cum eu mă străduiesc să plac tuturor în toate lucrurile, căutând nu folosul meu, ci folosul multora.” 1 Corinteni 10:23,31,33

Există multe alte ilustrații specifice care demonstrează ce înseamnă respectul față de

Dumnezeu. Ar trebui să căutăm „mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui”, iar acest lucru îl putem face prin ascultarea noastră față de toate îndemnurile prezentate în Scriptură de Cristos și de scriitorii Noului Testament. (Matei 6:33). Să lăsăm ca epitaful nostru să reflecte faptul că am ascultat sfatul din Iacov 1:22,25 și am fost „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători, ... nefiind ascultători uituci, ci împlinitori ai lucrării”.